

19. Тъ отговориха и рекоха: че си Иоанъ Кръститель, други — Илия, други пъкъ, че единъ отъ староврѣмските пророчи е въс-
кръсналъ.

20. А Той ги попита: а вие кой казвате,
че съмъ Азъ? Петъръ отговори: че си Хри-
стостъ Божий.

21. Но Той строго имъ заповѣда никому
да не говорятъ за това,

22. като каза, че Синъ Человѣческий трѣба
много да пострада, и да бѫде отхвърленъ отъ
старѣйтѣ, първосвященницитѣ и книжницитѣ,
да бѫде убитъ и на третия денъ да въскрѣсне.

23. А къмъ всички рече: ако нѣкой иска
да върви слѣдъ Мене, нека се отрече отъ
себе си, да вземе кръста си и да Ме послѣда.

24. Защото, който иска да запази ду-
шата си, той ще я изгуби; а който изгуби
душата си зарадъ Мене, той ще я запази.

25. Защото каква полза человѣку, ако
придобие цѣлъ свѣтъ, а себе си погуби, или
поврѣди?

26. Защото, който се срами отъ Мене и
отъ думитѣ Ми, отъ него ще се срами Синъ
Человѣческий, кога дойде въ славата Своя, и
на Отца, и на святитѣ ангели.

27. Казвамъ ви наистина: тукъ стоятъ
нѣкои, които нѣма да вкусятъ смърть, доклѣ
не видятъ Царство Божие.

28. Около осемь дена подиръ тия думи,
като взе Петра, Иоанна и Иакова, възлѣзе на
планината да се помоли.

(20) Иоан. 6, 69. (22) Мат. 17, 22. (23) Лук. 14, 27. Мат.
10, 38; 16, 24. Марк. 8, 34. (25) Мат. 16, 26. Марк. 8, 36.
(26) Лук. 12, 9. Мат. 10, 32. Марк. 8, 38. 2 Тимот. 2, 12.
(28) Мат. 17, 1. Марк. 9, 2.